

Ar Viņa Eminences Visaugstisvētītā Aleksandra, Rīgas un visas Latvijas Metropolīta, svētību

XIX gadsimta beigās Edinburgas miestīņš (tagad – Dzintari) Rīgas jūrmalā bija populāra atpūtas vieta, šejienes pansionāti uzņēma lielu daudzumu atpūtnieku. Starp Edinburgas iedzīvotājiem bija ne mazums pareizticīgo, tāpēc bija nepieciešama baznīca.

Baznīcas pamatakmeni 1895.gada 18. jūnijā ielika Visaugstisvētītais Rīgas un Mitavas arhibīskaps Arsēnijs (Brjancevs). Baznīcu cēla Rīgas Pētera un Pāvila brālība saskaņā ar arhitekta Aleksandra Kizeļbaša projektu un viņa uzraudzībā. Dievnama būvniecība un aprīkošana izmaksāja vairāk nekā 6000 rubļu, galvenokārt tie bija privāti ziedojumi.

Svētdienā, 1896.gada 23. jūnijā, jaunuzcelto Edinburgas baznīcu Valdnieks Arsēnijs iesvētīja par godu Dievmātes Kazaņas ikonai. Līdzās dievnamam tika uzceltas divas labiekārtotas divstāvu mājas un neliels namiņš sargam.

Dzintaru dievnams darbojās daudzus gadus, bet 1962.gada beigās padomju vara šo XIX gadsimta pareizticīgo koka baznīcu – arhitektūras pieminekli slēdza un vienas nakts laikā barbariski iznīcināja.

Ilgu laiku šī svētā vieta bija pamesta.

Beidzot, 2010.gadā, zemesgabals Dzintaros, kur kādreiz atradās baznīca, tika atdots Latvijas Pareizticīgajai Baznīcai, Dzintaros tika atjaunota pareizticīgo draudze un atsākās dievkalpojumi. Pirmo dievkalpojumu vadīja Rīgas un visas Latvijas Metropolīts Aleksandrs (Kudrjašovs), līdzkalpojot Rīgas prāvestības garīdzniekiem, 2010.gada 21. jūlijā, Vissvētās Dievmātes Kazaņas ikonas svētkos, un pēc tam dievkalpojumi sāka notikt ik nedēļu.

Parasti tie notiek saglabājušās baznīcas mājas telpās, bet gada siltajā laikā – zem klajas debess

iznīcinātās baznīcas vietā, kur jau uzsāka jauna dievnama būvniecība.

Dzintaru baznīcas pamatakmens ielikšana par godu Vissvētās Dievmātes Kazaņas ikonai notika 2013.gada 28. jūlijā, svētā apustuļiem pielīdzināmā Lielkņaza Vladimira piemiņas dienā. Dievnama pamatakmeni ielika un Krusta pacelšanu veica Rīgas un visas Latvijas Metropolīts Aleksandrs, līdzkalpojot Daugavpils un Rēzeknes bīskapam Aleksandram (Matrjoņinam). Svētki tika noteikti dienā, kad tika svinēta Krievzemes kristīšanas 1025 gadu jubileja.

Pastāv nostāsts, ka pareizticīgo baznīcas iesvētīšanā Dievs tai dod Sargeņģeli, kas nekādā gadījumā neatstās to līdz Jēzus Kristus Otrajai Atnākšanai. Un pat tad, ja dievnams tiek nolīdzināts līdz ar zemi, Kunga Engēlis turpina lūgties un lūgt Kungu atjaunot baznīcu.

Mūsu baznīca tiek būvēta, un katrs šajā Dievam tīkamajā darbā var ielikt savu artavu, kā tas ir darīts kopš neatminamiem laikiem.

Dievnama būvniecība – tas ir grēku nožēlas upuris Dievam. Mūsu zemes dzīve – tikai īss brīdis mūžības ceļā. Mēs aiziesim, bet mūsu būvētā baznīca paliks, un jaunie pareizticīgie kristieši lūgsies tajā par šā Dieva nama cēlējiem un labdariem.

Cerēsim, ka uzbūvētais dievnams ar gara gaismu, mīlestību un mierinājumu apgaismos visus, kas nonāks saskarē ar to. Mēs ticam, ka ar Dieva un jūsu palīdzību mūsu pilsētā tiks radīta vēl viena svētā vieta.

Brāļi un māsas! Pazemīgi lūdzam neatstāt mūs bez jūsu lūgšanu un iespējamās materiālās palīdzības. Žēlsirdīgais Kungs ar Viņa Visšķīstās Mātes lūgšanām lai apžēlojas un glābj visus mūsu dievlūdžējus un labdarus!

Jaunās baznīcas pamatakmens ielikšanas dienas dievkalpojums Dzintaros

Iespējamā palīdzība PERSONISKAIS ĶIEĢĒLĪTIS

Personiskais ķieģelītis dievnama būvniecībai – viens no ziedojumu veidiem, ko esam mantojuši no pagātnes. Cariskās ģimenes locekļi personīgi piedalījās dažādu veidu akcijās, organizēja palīdzības biedrības mazturīgajiem un slimajiem ļaudīm. Ticīgo ziedojumiem ir divas puses: garīgi morālā un vitāli praktiskā.

Garīgā puse liecina, ka aiz katra personiskā akmens vai ķieģeliša, kas ir paredzēts baznīcas būvniecībai, atklājas cilvēka dzīve, viņa personiskā vēsture, atbildība un cerība. Īpaši svarīgi tas ir tiem, kas ir tikai ceļā uz Baznīcu, un upuris, kas ir nests no visas sirds ar mīlestību pret tuvāko un To Kungu, ir tikams Dievam.

Praktiskā puse atklāj, ka jebkurai būvniecībai ir nepieciešami ievērojami finanšu ieguldījumi. Bet baznīcu būvniecība nekad nav bijusi tikai privāta.

Daudzas baznīcas un klosteri tikuši uzcelti, ziedojot visas pasaules vienkāršajiem iedzīvotājiem.

Personiskais ķieģelītis – tā ir arī īpaša lūgšana par saviem tuvajiem un mīļajiem, dzīvajiem vai mirušajiem. Ziedotāju vārdi tiek rakstīti uz atsevišķiem ķieģeļiem, kas pēc tam tiks iebūvēti baznīcas sienās, kā arī fiksēti īpašā sinodikā, kuru lasīs gada divpadsmit lielajos svētkos un katru svētdienu, kamēr vien dievnams pastāvēs. Kristiešiem vārdi kalpos par veselības vai mierpilnas atdusas zīmēm.

Ziedojuši personiskajam ķieģelītim, ziedojuma apliecinājumu kā piemiņas un brīnišķīga piemēra zīmi jūs varēsiet nodot saviem bērniem, mazbērniem un mazmazbērniem. Personiskais ķieģelītis dievnama būvniecībai – tā ir iespēja strādāt Dievu slavējošas dvēseles labā.

Игорья, Лукки, мл. Марии, отр. Марии, Александрь,
Веры, Павла, Георгия, Ирины, Ирины, Антония,
Иоанна, Марины, Людмилы, Веры, Омитрия,
Владимира, мл. Бориса, Веры ^{Владислава, Мартина}
мл. Георгия,

Тенгиза, Анны, Давида, Даны, Льва, Натя, Юрия,
Нели, Надежды, Алексея, Елены, Зинаиды, Алек-
сандрия, Ирины, Вероники, Ильи, Ирины,
Алексея, Екатерины, Ильи

LPC

www.kazanskijhram.lv

г. Марии
Игорья, Лукки, м. Марии, отр. Марии, Александры,
Веры, Павла, Георгия, Ирины, Ирины, Антония,
Иоанна, Марини, Людмилы, Веры, Натальи,
Владимира, м. Бориса, ЗЕРЫ и Георгия.

Тенгиза, Анны, Давида, Дани, Льва, Наны, Юрия,
Нелли, Надежды, Алексея, Елены, Зинаиды, Алек-
сандры, Ирины, Вероники, Ильи, Ирины,
Алекса, Екатерины, Ильи